

överföring av samtliga tillgångar på grund av att den berörda medlemsstaten har använt sig av den valmöjlighet som anges i artiklarna 5.8 och 6.5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 95/7/EG av den 10 april 1995.

(¹) EGT C 169 av 13.7.2002

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-152/02 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof), Terra Baubedarf-Handel GmbH mot Finanzamt Osterholz-Scharmbeck (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 17.1, 18.1 och 18.2 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Villkor för utnyttjande)

(2004/C 118/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-152/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Terra Baubedarf-Handel GmbH och Finanzamt Osterholz-Scharmbeck, angående tolkningen av artiklarna 17 och 18 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola och S. von Bahr (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören Múgica Arzamendi, den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

När det gäller ett sådant avdrag som avses i artikel 17.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall artikel 18.2 första stycket i samma direktiv tolkas så att avdragsrätten måste utnyttjas för den skatteperiod under vilken de två villkoren i denna bestämmelse är uppfyllda, det vill säga varorna har levererats eller tjänsterna har tillhandahållits och den skattskyldiga personen innehar en faktura eller en handling som kan anses motsvara en

sådan faktura enligt de kriterier som har fastställts av den berörda medlemsstaten.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(plenum)

den 27 april 2004

i mål C-159/02 (begäran om förhandsavgörande från House of Lords): Gregory Paul Turner mot Felix Fareed Ismail Grovit, Harada Ltd, Changepoint SA (¹)

(Brysselkonventionen — Talan som väcks i en konventionsstat — Talan som väcks i en annan konventionsstat av svaranden i det redan anhängiggjorda målet — Svarande som agerar i ond tro med avsikt att hindra handläggningen av det redan anhängiggjorda målet — Huruvida det är förenligt med konventionen att förbjuda svaranden att vidhålla talan i den andra konventionsstaten)

(2004/C 118/37)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-159/02, angående en begäran i enlighet med protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område från House of Lords (Förenade konungariket) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Gregory Paul Turner och Felix Fareed Ismail Grovit, Harada Ltd, Changepoint SA angående tolkningen av ovannämnda konvention av den 27 september 1968 (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, s. 1 och, i ändrad lydelse, s. 77; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 26) och enligt konventionen av den 26 maj 1997 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde (EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 43, har domstolen (plenum), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann (referent), C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues och A. Rosas samt domarna A. La Pergola, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric och S. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 27 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträtts område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Grekland tillträde och enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde, skall tolkas så att den utgör hinder för en domstol i en konventionsstat att förbjuda en part i ett vid domstolen anhängiggjort mål att väcka eller vidhålla en talan vid en domstol i en annan konventionsstat, även då denna part handlar i ond tro med avsikt att hindra handläggningen av det redan anhängiggjorda målet.

(¹) EGT C 169, 13.07.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Fjärde avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-160/02 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof), Friedrich Skalka mot Sozialversicherungsanstalt der gewerblichen Wirtschaft (¹)

(Social trygghet för migrerande arbetstagare — Österrikiskt system för tilläggsersättning till ålderspension — Kvalificering av förmånen och fråga huruvida villkoret avseende bosättning är tillåtet enligt förordning (EEG) nr 1408/71)

(2004/C 118/38)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-160/02, angående tolkningen av artikel 4.2 a, artikel 10a och bilaga II a till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), har domstolen (fjärde avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J. N. Cunha Rodrigues samt domarna J.-P. Puissochet (referent) och F. Macken, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet., den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artikel 10a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förord-

ning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, och bilaga II a till förordningen skall tolkas på så sätt att tilläggsersättningen enligt *Gewerbliche Sozialversicherungsgesetz* (federal lag om socialförsäkring för egenföretagare som är verksamma inom handeln) omfattas av nämnda förordnings tillämpningsområde och utgör till följd härav en särskild icke avgiftsfinansierad förmån i den mening som avses i artikel 4.2 a i förordningen, så att, från och med den 1 januari 1995 då Republiken Österrike anslöt sig till Europeiska unionen, enbart det samordningssystem som införts genom nämnda artikel 10a skall tillämpas på en person som efter den 1 juni 1992 uppfyller villkoren för att beviljas denna förmån.

(¹) EGT C 169, 13.7.2002.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-171/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (¹)

(Artiklarna 39 EG, 43 EG och 49 EG — Direktiv 92/51/EEG — Generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning — Privat säkerhetstjänst — En medlemsstats bestämmelser i vilka det som villkor för att bedriva privat säkerhetstjänst krävs att bolaget eller inrättningen har sitt säte inom portugisiskt territorium, att enheten är en juridisk person, att enheten har ett visst bolagskapital och att styrkande handlingar och säkerheter läggs fram trots att de redan har företetts i ursprungsmedlemsstaten — Underlåtenhet att meddela föreskrifter om erkännande av yrkeskvalifikationer inom sektorn för privat säkerhetstjänst)

(2004/C 118/39)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-171/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och A. Caeiros) mot Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes, biträdd av J. Calheiros), med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 39 EG, 43 EG och 49 EG samt rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, s. 25),